

C-92/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. február 25.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Finanzgericht Düsseldorf (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. február 5.

Felperes:

Rottendorf Pharma GmbH

Alperes:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF

VÉGZÉS

A

Rottendorf Pharma GmbH, [omissis]

– felperes –

[omissis]

és

a Hauptzollamt Bielefeld, [omissis]

– alperes –

között

vám miatt

folyamatban lévő ügyben a negyedik tanács [omissis]

a 2020. február 5-i tárgyalás alapján a következő határozatot hozta:

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

A bíróság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének második bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé: **[eredeti 2. o.]**

Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 239. cikke (1) bekezdésének második franciabekezdését, hogy e rendelkezés szerint vissza lehet fizetni a vámot az alapügyben fennállóhoz hasonló olyan esetben, amelyben az érintett személy által importált nem közösségi árut a Közösség vámterületéről újra exportálták, és a vámtartozás keletkezését eredményező körülményeket nem az érintett személynek tulajdonítható súlyos gondatlanság okozta?

E végzéssel szemben nincs helye jogorvoslatnak.

Indokolás:

I.

1. A felperes gyógyszereket állít elő és forgalmaz. Az alperes Hauptzollamt (fővámhivatal, Németország) 2008 októberében engedélyt adott a felperesnek arra, hogy elfogadott exportörként közösségi árut exportáljon.
2. A felperes 2014 decemberében vámáru-nyilatkozatot tett az alperes Hauptzollamtnál 12,5 kg, az Amerikai Egyesült Államokból importált ertuglifozin szabad forgalomba bocsátása céljából, amely árut gyógyszer előállításához kívánta felhasználni. Az alperes e nyilatkozatot elfogadta, és 181 491,82 euró vámot állapított meg a felperessel szemben. Ezt követően a felperesnek az importért felelős alkalmazottja a felperes adatfeldolgozási rendszerében közösségi áruként jelölte meg az importált ertuglifozint, mivel az „IM” rövidítést használta.
3. Ezután a felperes úgy döntött, hogy az importált ertuglifozint aktív feldolgozási eljárás keretében dolgozza fel. A felperes ezért visszamenőleges hatályú megfelelő engedély kiadását kérte az alperes Hauptzollamtól. Az alperes Hauptzollamt visszamenőleges hatállyal 2014. december 1-jétől engedélyezte a felperesnek a felfüggesztő eljárás keretében történő aktív feldolgozási eljárást **[eredeti 3. o.]** az importált ertuglifozinból történő gyógyszergyártásra vonatkozóan, és érvénytelenítette a szabad forgalomba bocsátás tekintetében elfogadott vámáru-nyilatkozatokat. A Hauptzollamt felhívta a felperes figyelmét arra, hogy a végterméket az aktív feldolgozási eljárás lezárása céljából be kell mutatni a Zollamt Beckumnak (beckumi vámhivatal, Németország), és a 3151 eljárási kód megadásával újra exportálni kell a Közösség vámterületéről, vagy e végterméknek más vámjogi sorsot kell adni.

4. Az alperes Hauptzollamt a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatok érvénytelenítése miatt visszafizette a felperesnek a megállapított vámot.
5. A felperes 2015 márciusában és áprilisában összesen 219,361 kg, ertuglifozinból előállított gyógyszert, valamint 4,31 kg feldolgozatlan ertuglifozint exportált a Közösség vámterületéről az Amerikai Egyesült Államokba. A felperes a végtermék és az ertuglifozin kivitelét a részére mint elfogadott exportőr részére megadott engedély keretében az 1000 és 1041 eljárási kód alkalmazásával jelentette be, mivel a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatok érvénytelenítését követően az import lebonyolításáért felelős alkalmazott a felperes adatfeldolgozási rendszerében elmulasztotta nem közösségi áruként megjelölni az ertuglifozint. Ebből az okból a felperes által exportált végterméket és az ertuglifozint nem mutatták be a Zollamt Beckumnak.
6. Az alperes Hauptzollamt 179 241,32 euró vámot állapított meg a felperessel szemben, mivel az az ertuglifozint és a végterméket kivonta a vámfelügyelet alól.
7. Ez ellen a felperes panaszt nyújtott be. A felperes továbbá a megállapított vám visszafizetését kérte. A következőket adta elő: az aktív feldolgozási eljárás első alkalommal történő lefolytatása során tévedésből helytelen eljárási kódot alkalmazott. Az árut azonban ténylegesen újra exportálták, és ennél fogva az nem került be a Közösség gazdasági körforgásába.
8. Az alperes Hauptzollamt a vám megállapítása ellen benyújtott panaszt mint megalapozatlant elutasította. Az eljáró bírósági tanács a felperes által ezt követően indított keresetet **[eredeti 4. o.]** jogerőssé vált ítéletével elutasította. A vámtartozás a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 203. cikkének (1) bekezdése szerint keletkezett. Az, hogy a felperes a közösségi áru exportjára vonatkozóan előírt 1000 vagy 1041 eljárási kód helyett a 3151 eljárási kódot adta meg, azzal a következménnyel járt, hogy az Amerikai Egyesült Államokba exportált végtermék és a feldolgozatlan ertuglifozin tévesen a közösségi áruk vámjogi helyzetét kapta meg. A felperes által a helytelen 1000 és 1041 eljárási kóddal benyújtott kiviteli nyilatkozatok a Vámkódex 78. cikkének (3) bekezdése szerint kétségtelenül helyesbíthetők, mivel a felperes nem közösségi árunak az aktív feldolgozást követő újrakivitelét kívánta bejelenteni, és a végterméket, valamint az ertuglifozint újra exportálták a Közösség vámterületéről. Ez azonban nem változtat azon, hogy a nem közösségi árut – a megadott engedéllyel ellentétesen – a Közösség vámterületéről történő tényleges újrakivitele előtt nem mutatták be a Zollamt Beckumnak. A végterméknek és az ertuglifozinnak a Közösség vámterületéről történő tényleges újrakivitele nem akadályozza a vámtartozás keletkezését, és nem eredményezi a vámtartozás megszűnését sem.

9. Ezt követően az alperes Hauptzollamt elutasította a vámnak a Vámkódex 239. cikke szerinti visszafizetését. A felperes súlyosan gondatlanul járt el. A helytelen eljárási kód alkalmazását, amely végső soron a vámtartozás keletkezését eredményezte, a felperes a részére megadott engedély egyszerű elolvasásával elkerülhetett volna. Ezenkívül felhívták a felperes figyelmét a helyes eljárási kód alkalmazására. Nem áll fenn különleges körülmény sem. A felperes nem volt rendkívüli helyzetben más gazdasági szereplőkhöz képest.
10. A felperes a panasszal kapcsolatos eredménytelen eljárást követően keresetet indított, amellyel a következőket adja elő: a nem közösségi áru újrakivitele különleges körülménynek minősül. A beviteli hiba – mint a vámtartozás keletkezésének oka – az engedélyek elolvasásával nem lett volna elkerülhető. **[eredeti 5. o.]**
11. Az alperes Hauptzollamt a következőket adja elő: a felperes alkalmazottja által az eljárási kód bevétele során elkövetett hiba nem tekinthető különleges körülménynek. Továbbá súlyos gondatlanságról van szó. A felperes alkalmazottainak éppen a releváns rendelkezések összetettsége miatt tudomásul kellett volna venniük az engedélyekben szereplő megjegyzéseket.

II.

12. A jogvita eldöntése a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdése második francia bekezdésének értelmezésétől függ.
13. Az alapügyben fennállhatnak a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdésének második franciabekezdése értelmében vett különleges körülmények. Ilyen körülmények általában akkor állnak fenn, ha a gazdasági szereplő más gazdasági szereplőkhöz képest rendkívüli helyzetben volt, vagy ha a gazdasági szereplő és a közigazgatás közötti kapcsolatot jellemző körülmények olyanok, hogy nem lett volna méltányos e szereplőnek olyan kárt okozni, amelyet rendes körülmények között nem szenvedett volna el (az Európai Közösségek Bíróságának – a továbbiakban: Bíróság – 2004. április 29-i ítélete, C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, 63. és azt követő pont).
14. A felperes lehetett rendkívüli helyzetben. A Bíróság a 2004. február 12-i ítéletének (C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90) 34. és azt követő pontjában kifejtette, hogy a nem közösségi áru újrakivitele kétségtelenül nem zárja ki annak megállapítását, hogy a Vámkódex 203. cikkének (1) bekezdése szerint vámtartozás keletkezett. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróságnak vizsgálnia kell, hogy teljesülnek-e a behozatali vám visszafizetésének a Vámkódex 239. cikkének (1) bekezdése szerinti feltételei. Tizzano főtanácsnok a 2003. június 12-i indítványának (C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344) 68. pontjában kifejtette, hogy az ottani alaptényállásban alkalmazandó rendelkezések összetettsége és a gazdasági szereplők szakmai tapasztalata magalapozza azt a feltételezést, hogy olyan különleges esetről van szó, amelyben tekintetbe jöhet a vámnak a Vámkódex 239. cikke szerinti visszafizetése.

15. Az alapügyben a felperes számára visszamenőleges hatállyal engedélyezett aktív feldolgozási eljárás lebonyolítására tekintettel egy összetett [eredeti 6. o.] tényállásról volt szó. Korábban csak 2008 októberében adtak engedélyt a felperesnek arra, hogy elfogadott exportörként közösségi árut exportáljon. Mindazonáltal a felperes a végtermékre és az ertuglifozinra vonatkozó kiviteli nyilatkozatokat nyújtott be az illetékes Zollamt Beckumnál. Ennek során azonban az egyik alkalmazottja által elkövetett beviteli hiba miatt helytelen eljárási kódot alkalmazott, ami végső soron azt eredményezte, hogy a nem közösségi árut az újrakivitele előtt nem állították vám elé.
16. A Bíróság 2004. február 12-i ítéletének (C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90) 34. és azt követő pontjában tett fejtegetéseinek és Tizzano főtanácsnok 2003. június 12-i indítványának (C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344) 68. pontjában tett fejtegetéseinek figyelembevételével az eljáró bírósági tanács ennél fogva lehetségesnek tartja, hogy az alapügyben is fennállhatnak a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdésének második franciabekezdése értelmében vett különleges körülmények. Emellett szólhatnak a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.) 900. cikke (1) bekezdésének e) és f) pontjában szereplő rendelkezések is.
17. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint nem áll fenn a felperesnek tulajdonítható súlyos gondatlanság, így nem kizárt az alperes Hauptzollamt által megállapított vám visszafizetése. Azon kérdés vizsgálata során, hogy fennáll-e az érintett személynek tulajdonítható súlyos gondatlanság, többek között azon rendelkezések összetettségét kell figyelembe venni, amelyeknek a végre nem hajtása a vámtartozás létrejöttét eredményezte, valamint a gazdasági szereplő tapasztalatát és gondosságát (a Bíróság 2007. szeptember 13-i ítélete, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, 174. pont; a Bíróság 2008. november 20-i ítélete, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, 40. pont). A gazdasági szereplő tapasztalata tekintetében azt kell vizsgálni, hogy olyan gazdasági szereplőről van-e szó, amelynek szakmai tevékenysége elsősorban import- és exportügyletekben áll, valamint hogy az ilyen ügyletek vitelében szerzett-e már bizonyos fokú szakmai tapasztalatot (a Bíróság 2007. szeptember 13-i ítélete, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, 188. pont; a Bíróság 2008. november 20-i ítélete, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, 50. pont).
18. Azon rendelkezések, amelyek végre nem hajtása a vámtartozás létrejöttét eredményezte, összetettek. A felperes az aktív [eredeti 7. o.] feldolgozási eljárás visszamenőleges hatályú engedélyezése miatt összetett vámjogi helyzettel szembesült. Ezenkívül az aktív feldolgozási eljárás tekintetében nem volt tapasztalt gazdasági szereplő. Az alperes Hauptzollamt azon kifogása, hogy a felperes alkalmazottainak éppen a releváns rendelkezések összetettsége miatt tudomásul kellett volna venniük az engedélyekben szereplő megjegyzéseket, az eljáró bírósági tanács véleménye szerint nem alapozhatja meg a felperesnek

tulajdonítható súlyos gondatlanság feltételezését. A nem közösségi áru helytelen eljárási kód alatt történő bejelentésére és az árunak az újrakivitele előtti vám elé állításának elmaradására valójában a felperes egyik alkalmazottja által a munkavégzése során elkövetett hiba miatt került sor. Az import lebonyolításáért felelős alkalmazott ugyanis a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozatok érvénytelenítését követően a felperes adatfeldolgozási rendszerében elmulasztotta nem közösségi áruként megjelölni az ertuglifozint. A munkavégzés során elkövetett e hiba az engedélyek elolvasásával sem lett volna elkerülhető.

[aláírások] [omissis]

MUNKADOKUMENTUM